

Endrey-Nagy Ágoston

Dal

A völgyek egymás szájába köpik
a pacsirtákat. Jöttment istenek
nézik a hegy terjeszkedését.

Ráfolyik a mező szőke pelyhes hasára.
A nap bőrét a fák közé feszítették,
minden szellőzésre megereszkedik.

Fél óra, és talajt érint. Egy óra, és az istenek
eszméletüket veszítik. Maradunk mi,
ahogy egymásból harapunk ki tájakat,

míg fel nem ébrednek az istenek.
Fényt hoznak, amiben fáj a meztelenség,
és testünkre rovarok gyűlnek.

Szánkon méz és pacsirtatollak,
ágyékunkról leválnak
az alkony rongyai.

Endrey-Nagy Ágoston 2002-ben született Mórton, jelenleg Székesfehérváron a ciszterci gimnáziumban tanul. Málik Roland-díjas, verseit többek között a Kulter.hu, a Műút és a FÉLonline közölte.